

Suomen Kennelliitto -
Finska Kennelklubben ry

BOKSERI
(DEUTSCHER BOXER)
Alkuperämaa:Saksa

1/7

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 144
Hyväksytyt: FCI 9.7.2008
Kennelliitto 27.11.2008

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundarektarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto - Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Seura-, suojelu- ja palveluskoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinsarit, snautserit, molossityyppiset ja sveitsinpaimenkoirat.

Alaryhmä 2,1 molossi- ja mastiffityyppiset.

Käyttökoetulos vaaditaan.

LYHYT HISTORIAOSUUS: Bokserin katsotaan polveutuvan joko pienestä tai Brabantin bullenbeisserista. Bullenbeisserit jalostivat pääasiassa metsästäjät, sillä he käyttivät niitä apunaan metsästyksessä. Koiran tehtävänä oli ottaa kiinni ajokoirien esiin ajama riista ja pidellä sitä kunnes metsästäjä tuli lopettamaan saaliin. Tätä tehtävää varten koiralla tuli olla mahdollisimman leveä suu ja purenta, jotta se pystyi kunnolla tarttumaan saaliiseen ja pitämään siitä myös kiinni. Ne bullenbeisserit, joilla oli nämä ominaisuudet, soveltuivat hyvin tehtävänsä ja siksi niitä käytettiin myös siitokseen. Koiran siitoskäyttö määräytyi ennen pelkästään koiralle määrätyn tehtävän ja käyttötarkoituksen mukaan. Tämä oli myös jalostusvalintaa, jonka tuloksena oli leveäkuonoinen koira, jolla oli nouseva kirsu.

YLEISVAIKUTELMA: Keskikokoinen, lyhytkarvainen, vankka koira, jolla on lyhyt, neliömäinen rakenne ja vahva luusto. Voimakkaasti kehittynyt, kuiva lihaksisto on selvästi erottuva. Liikkeet ovat eloista, voimakkaat ja ylväät. Bokseri ei saa vaikuttaa kömpelöltä eikä raskaalta, ei kevytrunkoiselta eikä ilmavalta.

TÄRKEITÄ MITTASUHTEITA:

a) Rungon pituuden suhde säkäkorkeuteen: runko on neliömäinen, ts. rajoittavat suorat muodostavat neliön (yksi vaakasuora, joka sivuaa koiran selkää ja kaksi pystysuoraa, joista toinen koskettaa lapaluun kärkeä ja toinen istuinluun kyhmyä).

b) Rinnansyvyiden suhde säkäkorkeuteen: rintakehä ulottuu kynnäripäiden tasolle; rinnansyvyys on puolet säkäkorkeudesta.

c) Kuononselän pituuden suhde kallon pituuteen on 1 : 2 (mitattuna kuonon kärjestä silmän sisäkulmaan ja sisäkulmasta niskakyhmyyn).

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Bokserin tulee olla vahvahermoinen, itsetietoinen, rauhallinen ja tasapainoinen. Rodunomainen luonne on erittäin tärkeä, ja sitä on tarkoin vaalittava. Bokseri on aina ollut kuuluisa isäntänsä ja koko perhettään kohtaan osoittamastaan kiintymyksestä ja uskollisuudesta sekä valppaudestaan, pelottomuu-

destaan ja rohkeudesta puolustajana. Se on vaivaton perhekoira, iloinen ja ystävällinen leikkikaveri, mutta epäluuloinen vieraita kohtaan ja tosiapaikan tullen peloton. Bokseri on helposti koulutettavissa, koska se on valmis alistumaan, se on tarmokas ja rohkea, luonnollisen terävä ja sillä on hyvä hajuaisti. Vaatimattomuutensa ja siisteytensä takia se on yhtä miellyttävä perheessä kuin suojelu-, seura- ja palveluskoirana. Bokseri on koko ikänsä luonteeltaan suora, ei petollinen eikä salakavala.

PÄÄ: Antaa bokserille rodunomaisen leiman ja sen tulee olla oikeassa suhteessa runkoon. Pää ei saa vaikuttaa liian kevyeltä eikä liian raskaalta. Kuonon tulee olla mahdollisimman leveä ja voimakas. Pään kauneus perustuu kuonon ja kallon tasapainoiseen suhteeseen. Edestä, ylhäältä tai sivulta katsottuna kuonon tulee olla aina oikeassa suhteessa kallo-osaan, ts. kuono ei milloinkaan saa vaikuttaa pieneltä. Pään tulee olla kuiva, siinä ei saa olla ryppyjä. Koiran ollessa erityisen tarkkaavainen kallo-osaan syntyy luonnostaan ryppyjä. Poikittaispoimut ovat aina havaittavissa kuonontyven kummallakin puolella. Tumma maski rajoittuu kuono-osaan ja sen tulee erottua selvästi muusta pään värityksestä, jotta ilme ei vaikuta synkältä.

KALLO-OSA:

Kallo: Kallon tulee olla mahdollisimman kapea ja kulmikas. Se kaareutuu hieman, se ei ole pallomaisen lyhyt, ei litteä eikä liian leveä; takaraivo ei saa olla liian korkea. Otsaurre on vain heikosti havaittava, varsinkaan silmien välissä se ei saa olla liian syvä.

Otsapenger: Otsa erottuu selvästi kuononselästä. Kuononselkä ei saa työntyä bulldoggimaisesti otsapengereseen eikä myöskään olla laskeva.

KUONO-OSA:

Kirsu: Leveä, musta ja hieman nouseva; sieraimet ovat suuret. Kirsun kärki sijaitsee hieman korkeammalla kuin sen tyvi.

Kuono-osa: Voimakkaasti kolmeen suuntaan kehittynyt, ei siis suippo eikä kapea, ei lyhyt eikä litteä. Kuonon ulkomuotoon vaikuttavat a) leukojen muoto, b) kulmahampaiden asento ja c) huulten paksuus ja muoto. Kulmahampaiden tulee olla mahdollisimman kaukana toisistaan ja pitkät, mikä tekee kuonon edestä katsottuna leveäksi, lähes neliömäiseksi. Kuonon etureuna muodostaa sivusta katsottuna kuono-

nonselän kanssa tylpän kulman. Edestä katsottuna ylä- ja alahuulen reunat koskettavat tiiviisti toisiaan. Leuka, ts. alaleuan yläospään kaareutuva osa huulineen, ei saa ulottua huomattavasti ylähuulen eteen, mutta vielä vähemmän hävittää sen alle. Alaleuan tulee olla edestä ja sivulta katsottuna selvästi havaittavissa. Alaleuan etu- ja kulmahampaat tai kieli eivät saa näkyä suun ollessa kiinni. Ylähuulen uurre on selvästi havaittavissa.

Huulet: Viimeistelevät kuonon muodon. Ylähuuli on paksu ja täyte-läinen ja täyttää sen tilan, joka muodostuu alaleuan kaartuessa ylähuulen eteen. Alaleuan kulmahampaat tukevat ylähuulta.

Leuat / hampaat / purenta: Alaleuka työntyy yläleuan eteen kaartuen hieman ylöspäin. Yläleuka kiinnittyy kallo-osaan leveästi ja kapenee vain hieman kohti kärkeä. Etuhampaat ovat mahdollisimman säännölliset ja suorassa rivissä, kulmahampaat kaukana toisistaan ja melko kookkaat. Voimakas ja terve alapurenta.

Posket: Oikeassa suhteessa voimakkaaseen leukaan korostumatta kuitenkin liikaa. Ne pikemminkin sulautuvat kuonoon kevyesti kaareutuen.

Silmät: Tummat; eivät liian pienet, eivät ulkonevat eivätkä liian syvällä sijaitsevat. Ilme kuvastaa tarmokkuutta ja älykkyyttä, se ei saa vaikuttaa uhkaavalta eikä pistävältä. Silmäluomien tulee olla tummat.

Korvat: Luonnolliset, sopivan kokoiset ja mahdollisimman ylös kallon sivuille kiinnittyneet. Lepoasennossa korvat ovat poskenmyötäiset ja laskeutuvat etenkin koiran ollessa tarkkaavainen siten, että muodostuu selvä, eteenpäin suuntautunut laskos.

KAULA: Selväpiirteinen niska jatkuu tyylikkäästi kaartuneena säkään asti. Kaulan tulee olla pitkä, pyöreä, voimakas, lihaksikas ja kuiva.

RUNKO: Neliömäinen. Raajat ovat tanakat ja suorat.

Säkä: Selvästi erottuva.

Selkä: Lanneosa mukaanluettuna lyhyt, tiivis, suora, leveä ja voimakaslihaksinen.

Lantio: Hieman laskeva, hieman kaartuva ja leveä. Lantion tulee olla pitkät ja varsinkin nartuilla leveä.

Rintakehä: Syvä, ulottuu kyynärpäiden tasolle. Rinnansyvyys on puolet säkäkorkeudesta. Hyvin muodostunut eturinta. Kylkiluut ovat

selvästi kaarevat, mutta eivät tynnyrimäisesti pyöristyneet; olottuvat pitkälle taakse.

Alalinja ja vatsa: Alalinja nousee taaksepäin tyylikkäästi kaartuen. Kupeet ovat lyhyet, tiiviit ja hieman sisäänpäin vetäytyneet.

HÄNTÄ: Kiinnittynyt mieluummin ylös kuin alas. Häntä on normaalin mittainen ja jätetään luonnolliseksi.

RAAJAT

ETURAAJAT: Eturaajojen tulee olla edestä katsottuna suorat, yhdensuuntaiset ja vahvaluustoiset.

Lavat: Pitkät ja viistot, kiinteästi rungon myötäiset, eivät liioitellun lihaksikkaat.

Olkavarret: Pitkät ja suorassa kulmassa lapaluihin nähden.

Kyynärpäät: Eivät liikaa sisään- eivätkä ulospäin kääntyneet.

Kyynärvarret: Pystysuorat, pitkät ja kuivalihaksiset.

Ranteet: Voimakkaat ja selväpiirteiset, eivät kuitenkaan liiaksi erotuvat.

Välikämmenet: Lyhyet ja lähes pystysuorat.

Etukäpälät: Pienet, pyöreät ja tiiviit. Päkiät ovat täyteläiset ja lujat.

TAKARAAJAT: Takaraajat ovat hyvin voimakaslihaksiset ja takaa katsottuna suorat. Lihakset ovat vahvat ja sulavalinjaiset.

Reidet: Pitkät ja leveät. Lantio- ja polvikulmat ovat mahdollisimman selvät.

Polvet: Asettuvat koiran seistessä vapaasti niin eteen, että sivuavat lonkkaluun kärjestä maahan vedettyä pystysuoraa linjaa.

Sääret: Erittäin lihaksikkaat.

Kintereet: Voimakkaat, selväpiirteiset, eivät kuitenkaan liiaksi erotuvat. Kinnerkulma on noin 140°.

Väljalat: Lyhyet, alustaan nähden noin 95 - 100°:n kulmassa.

Takakäpälät: Hieman etukäpäliä pitemmät ja tiiviit. Päkiät ovat täyteläiset ja lujat.

LIIKKEET: Eloisat, voimakkaat ja ylväät.

NAHKA: Kuiva, joustava ja poimuton.

KARVAPEITE

KARVA: Lyhyttä, kovaa, kiiltävää ja rungonmyötäistä.

VÄRI: Keltainen tai juovikas. Keltaisen värin kirjo on vaaleankeltaisesta tumman punaruskeaan, välimuodot ovat kuitenkin toivotuim-

mat (punakeltainen). Musta maski. Juovikkailla yksilöillä on yllämainitun sävyisellä keltaisella pohjalla kylkiluiden suuntaisia tummia tai mustia juovia. Pohjavärin ja juovien tulee selvästi erottua toisistaan. Valkoiset merkit eivät periaatteessa ole virheelliset ja ne voivat vaikuttaa jopa miellyttäviltä.

KOKO JA PAINO

Säkäkorkeus: Uroksilla 57 - 63 cm ja nartuilla 53 - 59 cm mitattuna säästä kyynärpäähän kautta maahan.

Paino: Uroksilla yli 30 kg (jos säkäkorkeus on noin 60 cm) ja nartuilla noin 25 kg (säkäkorkeuden ollessa noin 56 cm).

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellämainituista kohdista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen.

- Käyttätyminen / luonne: aggressiivisuus, vihaiisuus, salakavaluus, epäluotettavuus, temperamentin puute tai arkuus.
- Pää: jalouden ja oikean ilmeen puuttuminen; synkkä ilme; pinseri- tai bulldoggimainen pää; kuolaaminen; hampaiden tai kielen näkyminen suun ollessa kiinni; liian suippo tai liian kevyt kuono-osa, laskeva kuononselkä; lihanvärinen, haalistunut tai vaalea kirsu; keltaiset nk. petolinnun silmät, väritön vilkkuluomi; ty pistämättömät korvat eivät saa olla lentävät, puolipystyt, pystyt eivätkä ruusukorvat; vino alaleuka tai hammasrivi, virheellinen hampaiden asento, heikosti kehittyneet hampaat tai sairaudesta johtuva virheellinen purenta.
- Kaula: lyhyt tai paksu; löysä kaulanahkaa.
- Runko: liian leveä ja matala etuosa, lapojen välissä riippuva runko; karpin-, notko- tai kapea selkä; pitkät, kapea, sivuilta sisäänpainunut, köyry tai hento lanneosa; luisu tai kapea lantio, riippuva vatsa; kuopalla olevat kupeet.
- Häntä: alas kiinnittynyt tai mutkahäntä.
- Eturaajat: seisominen ”ranskalaisittain”, löysät lavat tai kyynärpäät, heikot rannenivelet; litteät tai jäniksenkäpälät, harottavat varpaat.
- Takaraajat: heikot lihakset; liian vähän tai liikaa kulmautunut takasa; sirppikintereisyys, lankisäärisyys tai pihtikinttuisuus; kinnerahaus, takaraajojen kannukset; litteät tai jäniksenkäpälät, harottavat varpaat.
- Liikkeet: peitsaaminen; vaappuvat, riittämättömän maatavoittavat tai jäykät liikkeet.

- Väri: kuonon yli ulottuva maski; liian tiheässä olevat tai hyvin heikosti erottuvat juovat; likainen pohjaväri; toisiinsa sekoittuvat värit; rumentavat valkoiset merkit, kuten kokonaan tai puoliksi valkoinen pää; muut kuin yllämainitut värit; perusvärissä yli kolmasosa valkoista.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- aggressiivisuus tai arkuus
- luonnollinen töpöhäntä.

Selvästi epänormaali rakenne tai käyttäytyminen ovat hylkääviä virheitä.

HUOM. Uroksilla tulee olla kaksi normaalisti kehittynyttä kivistä täysin laskeutuneina kivespussiin.